Universitätsbibliothek Paderborn

Eusebiu Tu Pamphilu Ekklēsiastikē Istoria

Eusebius <Caesariensis>

Mogvntiae, 1672

XXXIV. De Philippo Caesare.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14478

Visual Library

memoriæ tradita ſunt à ſenioribus noſtræ ætatis presbyteris: quæ quoniam ad præſentis Operis inſtitutum nihil faciunt, omittenda eſſe duxi. Quæcunq; verò neceſſe eſt de illo cognoſcere, ea peti poſſunt ex Apologetico qui à nobis & à ſacroſancto noſtri temporis martyre Pamphilo pro illius defenſione conſcriptus eſt: quem quidem nos propter malevolos quoſdam accuſatores, communi ſtudio atque opere junctim elaboravimus.

A ἡμᾶς οἱ πρεσβύτεροι. ἃ καὶ παρήσειν μοι δοκῶ, οὐ τῆς ἐνεστώσης ἐχόμενα πραγματείας. ὅσα δ' ἀναγκαῖα τῶν περὶ αὐτὸν διαγνῶναι ἦν, ταῦτα καὶ ἐκ τῆς ὑπὲρ αὐτοῦ πεπονημένης ἡμῖν τε καὶ τῷ καθ' ἡμᾶς ἱερῷ μάρτυρι Παμφίλῳ ἀπολογίας, πάρεσιν ἀναλέξασθαι, ἣν τῶν φιλαιτίων ἕνεκα συμπονήσαντες ἀλλήλοις, διὰ σπουδῆς πεποιήμεθα.

Caput XXXIV.

De Philippo Cæſare.

Huc refer Niceph. c. 25. l. 5.

INterea cùm Gordianus ſex totis annis Romanum Imperium adminiſtraſſet, Philippus unà cum Philippo filio in ejus locum ſucceſſit. Hunc utpote Chriſtianum, fama eſt in poſtrema paſchæ vigilia precationum in Eccleſia participem ſimul cum reliquo populo fieri voluiſſe: ſed Epiſcopum qui tunc Eccleſiæ præerat, non prius illi aditum permiſiſſe quàm confeſſionem ſcelerum feciſſet, iiſque qui humanitus lapſi fuerant, & in pœnitentium ordine ſtabant, ſeſe adjunxiſſet. Quippe ob multa quæ commiſerat crimina, numquam omninò ab Epiſcopo fuiſſet admiſſus, niſi id prius feciſſet. Et Imperator quidem libenter obtemperaſſe dicitur, ſincerumq; ac religioſum affectum timoris Dei, operibus ipſis declaraſſe.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΔ΄.

Τὰ κατὰ Φίλιππον Καίσαρα.

B ΕΤεσι δὲ ὅλοις ἓξ Γορδιανοῦ τὴν Ῥωμαίων ἡγεμονίαν ἀνύσαντος, Φίλιππος ἅμα παιδὶ Φιλίππῳ τὴν ἀρχὴν διαδέχεται. τοῦτον κατέχει λόγος χριστιανὸν ὄντα, ἐν ἡμέρᾳ τῆς ὑστάτης τοῦ Πάσχα παννυχίδος, τῶν ἐπὶ τῆς ἐκκλησίας εὐχῶν τῷ πλήθει μετασχεῖν ἐθελῆσαι· οὐ πρότερον δὲ ὑπὸ τοῦ τηνικάδε προεστῶτος ἐπιτραπῆναι εἰσβαλεῖν, ἢ ἐξομολογήσασθαι, καὶ τοῖς ἐν παραπτώμασιν ἐξεταζομένοις, μετανοίας τε χώραν ἴσχουσιν, ἑαυτὸν κα- C ταλέξαι· ἄλλως γὰρ μὴ ἄν ποτε πρὸς αὐτοῦ μὴ οὐχὶ τοῦτο ποιήσαντα, διὰ πολλὰς τῶν κατ' αὐτὸν αἰτίας παραδεχθῆναι. καὶ πειθαρχῆσαί γε προθύμως λέγεται, τὸ γνήσιον καὶ εὐλαβὲς τῆς περὶ τὸν θεῖον φόβον διαθέσεως ἔργοις ἐπιδεδειγμένον.

Caput XXXV.

Quomodo Dionyſius Heraclæ in Epiſcopatu ſucceſſit.

Vide Nicephor. c. 26. l. 5.

ANno autem hujus Imperii tertio cum Heraclas poſt ſexdecim Epiſcopatus annos diem extremum obiiſſet, pontificatum Alexandrinæ Eccleſiȩ ſuſcepit Dionyſius.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΕ΄.

Ὡς Διονύσιος Ἡρακλᾶ τὴν Ἐπισκοπὴν διαδέξατο.

ΤΡίτον δὲ τούτῳ ἔτος ἦν, καθ' ὃ μεταλλάξαντος Ἡρακλᾶ τὸν βίον ἐπὶ ἑκκαίδεκα ἔτεσι τῆς προσασίας, τῶν κατ' Ἀλεξάνδρειαν D ἐκκλησιῶν τὴν Ἐπισκοπὴν Διονύσιος ὑπολαμβάνει.

Caput XXXVI.

Quot præterea libri ab Origene lucubrati ſint.

Vide Niceph. l. 5. c. 19.

QUo tempore cum fides noſtra, ut par erat, augeretur in dies, & doctrina Chriſtianorum ſumma ubique libertate frueretur, Origenes jam ſexagenario major: utpote qui ex diuturna exercitatione maximum dicendi uſum ſibi comparaſſet, conciones quas habebat ad populum, à Notariis excipi permiſit, cum id antea fieri numquã conceſſiſſet.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Λϛ΄.

Ὅσα ἄλλα ἐσπούδασται τῷ Ὠριγένει.

ΤΟτε δῆτα οἷα καὶ εἰκὸς ἦν πληθυνούσης τῆς πίστεως, πεπαρρησιασμένου τε τοῦ καθ' ἡμᾶς παρὰ πᾶσι λόγου, ὑπὲρ τὰ ἑξήκοντά φασιν ἔτη τὸν Ὠριγένην γενόμενον. ἅτε μεγίστην ἤδη συλλεξάμενον ἐκ τῆς μακρᾶς παρασκευῆς ἕξιν, τὰς ἐπὶ τοῦ κοινοῦ λεγομένας αὐτῷ διαλέξεις ταχυγράφοις μεταλαβεῖν ἐπιτρέψαι. οὐ πρότερόν ποτε τοῦτο γενέσθαι συγ-

χωρήσαντα